

Hunc librum Musis
suis inservientem
iure possidet
Theodor Mahlmann

Comparati mihi
Witzeb.
p. mat. 12. q.
p. hinc. 4. q.
Al. Joh. Reibel.
1624.

COLLEGIUM
DE SACRAMENTIS

Disputatio Decima tertia

De

BAPTISMI
OBIECTO.

Quam

Annunte JEHOVA

SUB PRÆSIDIO

Dn. BALTHASARIS MEISNERI

S.S.Theol.D.&P.P. Magnifici p.t.Rector,

In Collegio privato examinandam

proponit

M. MARTINUS WILDE Lubecensis.

*Habebitur ad d. 5. Novemb. horis pomeridianis
in minori Auditorio.*

WITTEBERGÆ,

Ex Officina Johannis Gormanni,

ANNO M. DC. XX

COLLEGIUM
D. SACRAMENTUM
Diplomatio Decretalis
BAPTISTINI
ORATIONE

Annuncius JANOVIA
SIBI RESIDIO
DR. BALTHASARIS MATSNERI
S. Theod. D. & P. Magister
In Collegio S. Martini
M. MARTINUS WILDE Lubecensis
Magister ad S. Martini

WITTEB
EX OFFICINA
ANNO 1722

R Ectā nunc cum Bono
Deo ad Baptismi Objectum descen-
dimus, cuius cum latissimus sese aper-
uat campus, chartarum angustia
me esse breviorē, & quodlibet, suis instructum ar-
mis, certis carceribus includendum jubet. Id quod
tribus, quorum primi Baptizandos in genere; se-
cundi Adultos; tertii Infantes exhibebunt, optime
perfici posse, videtur.

I. DE BAPTIZANDIS IN GENERE.

1. Vivi solum homines, tam viri quam
mulieres, tam coelibes quam conjuges, bap-
tizandi sunt.

Hanc thesim quoad prius membrum suffultant
dant 1. Christi mandatum Matth. 28, 19. 2. Apo-
stolorum exemplum. 3. Indigentia. Ioh. 3, 6.
4. Effectus capacitas. 5. Circumcisio, Baptismi
typus. 6. Universalis Ecclesie praxis Quoad secun-
dum vero 1. Iohannis exemplum Matt. 3, 5. 2. Man-
dati universalitas, Matt. 28, 19. 3. Doctrinae ca-
pacitas. Matth. 28, 19. Marc. 16, 15. & 16. Unde ita
argumentamur: Qui docendi, iidem & baptizan-
di sunt. Fœmina est docenda. E. 4. Ecclesie (que
& fœminas comprehendit) per Baptismum, à pec-

catō mundatio. *Ephē. 5, 26.* 5. Sexus in N. T. sublatio *Galat. 3, 28.* 6. E carne genitura *Ioh. 3, 5.* 7. Ecclesiæ Apostolicæ praxis. *Act. 8, 12. c. 16, 35.* Ultimum mandati universalitas, & Apostolicæ Ecclesiæ exempla contra Marcionitarum insultus fortiter satisfiuntur. *Act. 10, 47. c. 11, 17.*

2. Hicque omnes nisi ipsi mer contra se ipsos consilium DEI contemnant, & se saluari hoc lavacro indignos iudicent. *Matth. 28, 19. Marc. 16, 16. Luc. 7, 30.*

3. Adeo ut & monstra, quibus animam inesse rationalem vel minimo appareat indicio, non sint excludenda.

4. Nec, de quorum Baptismo certi esse non possumus, hoc salutis medio privandi sunt.

5. Ab hoc igitur sacramento abesse iubentur mortui, campanæ, & aliæ res inanimatæ & irrationales.

Nam enim in sacris de hisce rebus baptizandis extat vestigium. Nam quod Marcionitæ, (ut refert Tertullianus lib. de resurrectione carnis) abusi *1. Cor. 15, 29.* vivum sub lecto demortui non-baptizati pro eo baptizarint; Ut & Cataphryges (Augustino teste heresi 26.) ipsos quoque denatos; Falsam sententiæ Apostolicæ assuerunt explicationem. Nam (missis aliis interpretationibus) huius loci ut commodissima, ita verissima est sententia Lutheri, qui Apostolum ad morem Ecclesiæ antiquissimæ usitatum, quo baptizandos ad mortuorum sepulcra deduc-

deductos baptizant (ut habet Epistola Smyrnenſis Eccleſiæ, apud Euseb. l. 4. hist. Eccles. c. 15. Et August. lib. 20. de civ. Dei c. 9.) respexisse, autumat. Quo se cum Christo mori peccatis; pro Christo mori, se esse paratos; Seq̄ certissimam resurrectionis (id quod vult textus) spem fovere, docerent. Nec illorum mens textui adversatur, qui de mortuorum ablutionibus (Act. 9. v. 37.) verba Apostoli accipiunt.

II. DE BAPTIZANDIS ADULTIS.

1. Non ut infantibus, ita indiscretim adultis Baptisma conferendum est.

Nam hoc requirit 1. Ordo à Christo apud adultos servandus institutus Matth. 28, 19. 2. Eccleſiæ primitive praxis, cujus indicium & Matth. 3, 6. & in abrenunciationis (quam vocant) formula habemus. 3. Nonnullorum actualis reluctancia.

2. Nec ij, quos turpis tantum lucri, aut alius terreni commodi causâ Baptisma expetero notum, admittendi sunt.

3. Sed, qui se, posthabito omni quæstu, Paganismo vel Pseudo-Judaismo ex animo valedicere; Christianorum doctrinam intelligere, amplecti & profiteri, (censurâ in ipsorum vitam susceptâ accuratissimâ) Christi Eccleſiæ probarint, Act. 8, 27.

4. Furiosi autem, quos quidem natiuitas amentes produxit, infantum jure gaudent. Quos verò post natiuitatem furor in-

vasit, vel qui ex intervalli furore corripuntur, ex voluntate, qua recte habentes fuerint, aestimandi sunt.

5. Nec qui jam fide imbuti sunt, ab hoc se salutis fonte subducant.

Vult hoc 1. Generale Christi mandatum. 2. Expressa exempla, Eunuchi Acto. 8, 37. Cornelii c. 10, 46. &c. 3. Circumcisio (Baptismi typus) in Abrahamo. Nam non solum Baptismus (ut & circumcisio) initiationis, sed & confirmationis, & adauktionis est Sacramentum.

6. Et, qui animo antè simulacro Baptisma susceperunt, post pœnitentiã acti, Baptisma iterent.

Hominum enim incredulitas fidem DEI non evacuat, Rom. 3, 3.

7. Ne que, qui baptizari renuunt, vi adigendi sunt.

DEUS enim voluntario solum cultu delectatur Psal. 110, 3. 1. Paralip. 29, 5. Exod. 35, 5 ideoque illud, compelle intrare Luc. 14, 23. non violentiam, sed per verbum, miracula, & piorum afflictiones persuasionis vehementiam poscit.

8. Quod deniq; Christum attrinet, & ille, non quidem sui ipsius, sed officii, nostri causã suscepti, ratione baptizari voluit.

Sic enim oportuit ipsum omnem justitiam implere, Matth. 3, 16. Quod est 1. probatum & confirmatum non solum Baptisma, sed & totum Iohannis ministerium dare. 2. Suo nos exemplo ad Sacramentum

mento

mentorū usum allicere. 3. Ad suum officium ini-
tiari. 4. Arcēssimam capitis cum membris unius Ba-
ptismi susceptione conglutinationē probare. 5. No-
strum Baptisma sui sanctissimi corporis contactu
sanctificare. 6. Et in nostro Baptismo cœlum esse a-
pertum, & Spiritum S. descendere, demonstrare.
7. Suae passionis & mortis Baptisma, (Luc. 12, 50.)
pro abluendis nostris peccatis in se receptum, adum-
brare. 8. Umbram summi sacerdotis inauguratione
per corporis abluionem & olei affusionem delinea-
tam inducere; & publica SS. Trinitatis testimonio
quasi ordinatum Evangelii ministerium imposte-
rum inchoare.

III. DE BAPTIZANDIS INFANTIBUS.

I. Multos infantum Baptismo, partim
apertâ vi, partim per cuniculos se opposuif-
se, & antiquissimorum Patrum, & nostra vi-
dit, atq; adhuc videt ætas.

Fuerunt enim tempore Bernhardi (ut ipse habet
sermone 66. in Cant. & Epist. 240.) qui consende-
rent, Baptisimum infantibus conferri non debere.
Alii trigesimū ætatis annum ad Christi exemplum
baptizandi præsinierunt. Alii ad ultimum mortis
articulum Baptisma differendum statuerunt. Ana-
baptiste quantas superiore tempore dederint tur-
bas, cuius notum. Quorum Sathanicas plane, quas
in hoc SS. lavacrum evomuerunt voces, videre est
apud Luther. tom. 4. Ienensi German. fol. 430.
Nec Zvinglius pro hoc lolio semina sparsit occulta

in libro de Baptismo concl. 18. ubi hæc leguntur verba: melius esse, ut infantes tum primum baptizentur, cum adulti fiunt; Et pueros docendos primum, ac ita demum baptizandos esse. Quem tamen errorem in Disput. 3. Tigurina Anno 1525. recantavit. Vide D. Mylium p. m. in Aug. Confess. Artic. 9. fol. 158. Inter hos hodiè agmen ducunt Neophotiniani, ut ex Socino, Ostorodo, Smalcio, aliis patet.

2. Proinde quanto minus suam infantes agere possunt causam, tanto majore cum diligentia eorum patrocinium nos suscipere addecet.

3. Infantes igitur hoc Sacro lavacro vel maximè tingi oportere statuimus.

Firmissimis autem hisce innitimur fundamentis. 1. Baptismi ex communi labe tollendâ ortæ necessitati, Iob. 3, 5. & 6. 1. Cor. 15, 50. 2. Universali & benevolæ Dei voluntati, quâ omnes homines vult salvos fieri, 1. Tim. 2, 4. 2. Pet. 3, 4. Matt. 18, 14. 3. Parvulorum vocationi, Matt. 19, 14. Marc. 10, 14. 15. & 16. Luc. 18, 15. 4. Infantum ad Ecclesiam (quæ aquæ lavacro dicitur mudata Eph. 5, 26.) aggregationi. 5. Divinis promissionibus. Gen. 17, 7. Act. 2, 38. & 39. 6. Generali Christi mandato. Matth. 28, 19. 7. Sacramentorum amplitudini, quâ se ad singula Ecclesiæ membra extendunt, usque cùm ipsa scriptura aliquos excipiendos edoceat. 8. Finibus & effectibus Baptismatis, qui etiam infantes attinent Act. 2, 38. c. 22, 16. Eph. 5, 26. 27. Iob. 3, 5. Tit. 3, 5. Gal. 3, 27. Col. 2, 12. 1. Cor. 12, 13. Mar. 16, 16.

1. Pet. 3,

2. Pet. 3, 21. 9. Impedimenti sive quoad DEUM, si-
ve quoad ministrum, sive quoad ipsum Sacramen-
tū, sive deniq; quoad infantē, negationi. 10. Pro-
pheticæ prædictioni, Esa. 49, 22. & typis: 1. cir-
cumcisioni Col. 2, 11. & 12. Ubi notandum, quic-
quid infantum Baptismo oggeratur, id omne per
circumcisionis instantiā expirare. 2. Israëlitarum
cum infantibus per mare rubrum transitui 1.
Cor. 10, 2. 3. Arcæ Noæ, 1. Pet. 3, 21. II. Apostolo-
rum praxi, & vetustissimæ Ecclesiæ testimoniis
& exēplis, Act. 16, 15. & 33. c. 18, 8. 1. Cor. 1. 16. Hinc
Origen. in c. 6. sup. Epist. Rom. Ecclesia, inquit, ab A-
postolis traditionem accepit, etiā parvulis dare Ba-
ptismum. Et Aug. l. 1. de peccat. meritis c. 16. hæc ha-
bet verba: Traditio hæc (de Infantum baptismo ser-
mo est) à Domino per Apostolos manavit, Vide plura
apud Iacob. Pamelium ad Epist. 59. vel ut aliis Epist.
8. Cypriā. l. 3. Bellarm. l. 1. de Baptismo c. 8. Greg. De
Valentia thesi 4. disp. 4. quest. 3. puncto 1. Consule &
Magnif. Dn. Rectorem, Clarif. nostrum præsidem in
brevis consideratione Theol. Photiniana, à p. 595.

4. Cum argumenta in contrarium alla-
ta etiam nullius sint ponderis.

Nam quod I. attinet Scripturæ quoad ipsas vo-
ces (infantes sunt baptizandi) silentium; Op-
ponimus 1. affirmationis Silentio negationis reticē-
tiam. 2. De mulieribus, hæc vel illā gente, hoc vel illo
domine in individuo baptizando firmissimam da-
mus instantiam. 3. Sub generali mandato de gen-
tibus baptizandis infantes comprehensos, intre-

pidè afferimus. 4. Exempla præcedentis thes. argu-
mento II. produximus sat luculenta. II. Innocen-
tiam & labis carentiam impugnat tota Scri-
ptura, præcipue Iob. 3, 6. Eph. 2, 3. & c. Et inter civi-
lem sive politicam & Spiritualem sive Theologicam
innocentiam tollit distinctio. III. Nec ordo ver-
borum Matth. 28, 19. quicquam adversariorum
causam iuvat. Nam 1. distinguimus inter Ecclesiam
constitutam & constituendam. 2. Si verborum or-
dine pugnandum, à nostris is magis stat partibus.
3. Ideoque negamus eo in loco simpliciter require-
re ante Baptisma institutionem: Sed generale 1.
Christus dat mandatum (*μαθητευσατε, facite
discipulos*) cuius modum in specie postmodum sub-
jungit, nim. Baptizando & docendo. IV. De scæde-
ris in Baptismo ineundi infantum ignorantia
non est, quod multum laboremus. Opponimus enim
1. circumcisorum infantum, instantia loco, exem-
pla. 2. Et politicum scæderis noticiam requirit, cum parentes
suos infantes scæderis ignaros ut plurimum non ex-
cludant. 3. Christum infantes habere sponsorem &
advocatum, addimus, 1. Iohan. 2, 1. Matth. 19, 14.
4. Quin & cum creaturis tam rationalibus quam
irrationalibus suum DEUS scæderis sancit Genes. 9, 10.
5. Quamvis igitur infantes ex se non intelligant,
neque ita credant; Spiritus tamen S. in iis fidem
accendit, quâ Christum suis cum beneficiis arri-
pant. V. Fidei in non-baptizatis infantibus ab-
sentia adeo hanc gratie januam illis non præclu-
dat.

dit, ut potius aperiatur. Nam sicuti verbum non prodest, nisi fide miscatur, Hebr. 4, 2. & tamen incredulis, ut credant, predicandum est: Ita etiam si baptisma sine fide neminem a peccatis purget, & vitam aeternam donet; Conferendum tamen non credentibus infantibus vel maxime erit, ut per hoc (cum illis non aliud detur ordinarium melius) fidem concipiant, & aeternam salventur. VI. Coenam infantibus alias quoque offerendam quod obiiciant; Respond. 1. non esse eandem utriusque necessitatem, cum coena sit Confirmationis, Baptismus vero etiam Initiationis Sacramentum. Nec locus Ioh. 6, 53. de Sacramentali sed Spirituali carnis Christi esu loquitur. 2. Cuiusque Sacramenti institutionem attendendam esse: Quae cum in coena sui probationem (1. Cor. 11, 28) & mortis Christi recordationem (Luc. 22, 19.) requiratur, infantes excludendi innuuntur.

5. Adeo autem infantibus Baptisma necessarium esse, concludimus, ut Ethnicorum, Iudaeorum, aut haereticorum liberi si in plenariam nostram potestatem deveniant, ab hoc sacro lavacro arcendi non sint.

Hoc ex circumcisionis institutione manifestum est, Genes. 17, 12.

6. Nec spuris, aut ex adulterio natis accessum praeccludimus.

1. Quia filius non portabit iniquitatem parentum, Ezech. 18, 20. 2. Et Jephthae circumcisi, & inter fideles numerati (Heb. 11, 32.) exemplum sat clarum est Iud. 1, 1. Nec contrarium potest demonstrari 1. ex Deut. 23, 2. Cum ibi non

ingressus externus & corporalis, nec internus sive spiri-
ritualis; Sed officialis ordinarius (nam Iephtæ magi-
stratus extra ordinarius fuit) intelligendus veniat. Exē-
pla expressa habemus Eunuchorum & Moabitarū,
qui & ibi ab ingressu prohibentur v. 1. & 4. Et tamen non-
nulli fuerunt DEO accepti, ex quibus Ruth Moabitis
in Christi genealogiā assumpta est, Matt. 1, 5. Et Eunuchi
Esa. 56, 4. DEO carissimi perhibentur. Cause v. cur DE-
US spurios à publicis officiis voluerit remotos, hæ sunt præ-
cipue. 1. Matrimonii dignitas, 2. à scortationibus
avocamentum. 3. Publicarum personarum auto-
ritas. Nec 2. ex Sapientiæ 3, 16. Aut enim eos intelligit Sa-
piens, qui vitii parentum (ut plurimum fieri solet) per-
severanter insistent: (nam aliàs in contrarium produ-
cimus Iephten Heb. 11, 32. & filiolum Davidis 2. Sam. 13, 23.)
aut implicitos nō Spiritualibus, sed corporalibus pa-
nis liberationis spem non habere, asserit.

7. Non tamen, vita defunctis matribus, ipsi
fœtus in matris utero ritè baptizantur.

Non enim regeneratus dici potest, qui natus non-
dum est, cum Baptismus sit regenerationis lavacrum.
Vide Luth. tom. 12. VVireb. p. 292.

8. Ultimò à Calvinianorum aliorumq; inju-
riā infantum fides erit propugnanda.

9. Infantes igitur ordinariè per Baptisma so-
lum actu credere asserimus.

Hanc nostram sententiam non una probat argumen-
torum classis. Nam 1. expressa continet Scripturæ ora-
cula, Matt. 10, 6. Marc. 9, 42. c. 10, 13. seqq. Luc. 18, 15. seqq.
ubi omnia verba diligenter expendenda, Christum nos
(adal.

(adultiores non infantes) jubere conformari puerulis,
si regnum cœlorum (quod fide solum obtinemus) in-
gredi cupiamus. Nec scandalizatio, Christum nobis in
exemplum adultiores, (quibus nim. scandalum obici pot-
est) proposuisse, demonstrat. Quia aliud est scandalum,
reale, sive realis læsio (sicuti Marc. 9, 42. & c. 10, 14. hæc
scandalizatio exponitur) & aliud morale, in dictis &
factis obscœnis consistens: Quamvis igitur non hoc, tamen
illud in infantes cadet. Et quamvis vel maxime trium vel
quatuor annorum puerulos intelligas, ea tamen etas ar-
ticulorum fidei capax esse non potest. II. Fidei proprie-
tates infantibus attributas 1. Ioh. 2, 14. Psal. 8, 3. confer 1.
Cor. 16, 22. cum Matt. 18, 3. III. Veræ fidei effectus, confer
Matt. 19, 14. cum Ioh. 3, 18. Item Ioh. 2, 4. Tit. 3, 5. Gal. 3, 27.
Act. 4, 12. Marc. 16, 16. IV. Circumcisionis (quæ tam in
infantibus quàm adultis fuit iustitiæ fidei signaculum,
Rom. 4, 11.) analogiam. V. Absurda adversariorum sen-
tentiam sequentia. Nam 1. aliud salutem consequendi
medium habebunt infantes; aliud adulti, contra expres-
sa Scripturæ dicta, Act. 15, 11. Rom. 3, 28. Gal. 2, 46. 2. Sacra-
menta sine fide proderunt. 3. Baptismus in infantibus
non-entis obsignatio erit. 4. Inter duo extrema im-
mediatè opposita (fideles & infideles Ioh. 3, 18.) interce-
det medium. VI. Impedimentorum absentiam.
Impedimentum enim aut erit physicum, nempe usus
rationis defectus: Aut hyperphysicum, verbi nim. di-
vini auditu & intellectu negatio: Quorum illum in causa
non esse, exempla circumcisorum & Iohannis Baptistæ
innuunt: Hanc autem ipse supplet Baptismus.

10. Hic v. Calviniani, cum Anabaptistis non
unam fovent contrariam sententiam.

Cal.

Calvinus enim non vult certi quid decidere de infan-
tum fide. Videsur tamen in affirmantem magis inclinare
partem. Vide Calvin l. 4. instit. c. 16 §. 19. & 20. Bez. & alie-
rum priorum fide infantes salvari statuit responsione secun-
da ad acta p. 99. & 102. Hoc negat Zepperus, urgens im-
primis Habacuc 2. 4. l. 3. de Sacram. c. 8. p. 271. In eo autē
conveniunt omnes, infantes proprie dictam fidem non
habere, & quam habent fidei cen. exigua & lapsiva: Itam-
en non per Baptisma, ideoq; nec omnes, sed solos electos
& primo statim ex utero egressu obtinere.

ii. Operæ igitur pretium erit, præcipua eo-
rum argumenta contra adualem infantum fi-
dem producta, excutere.

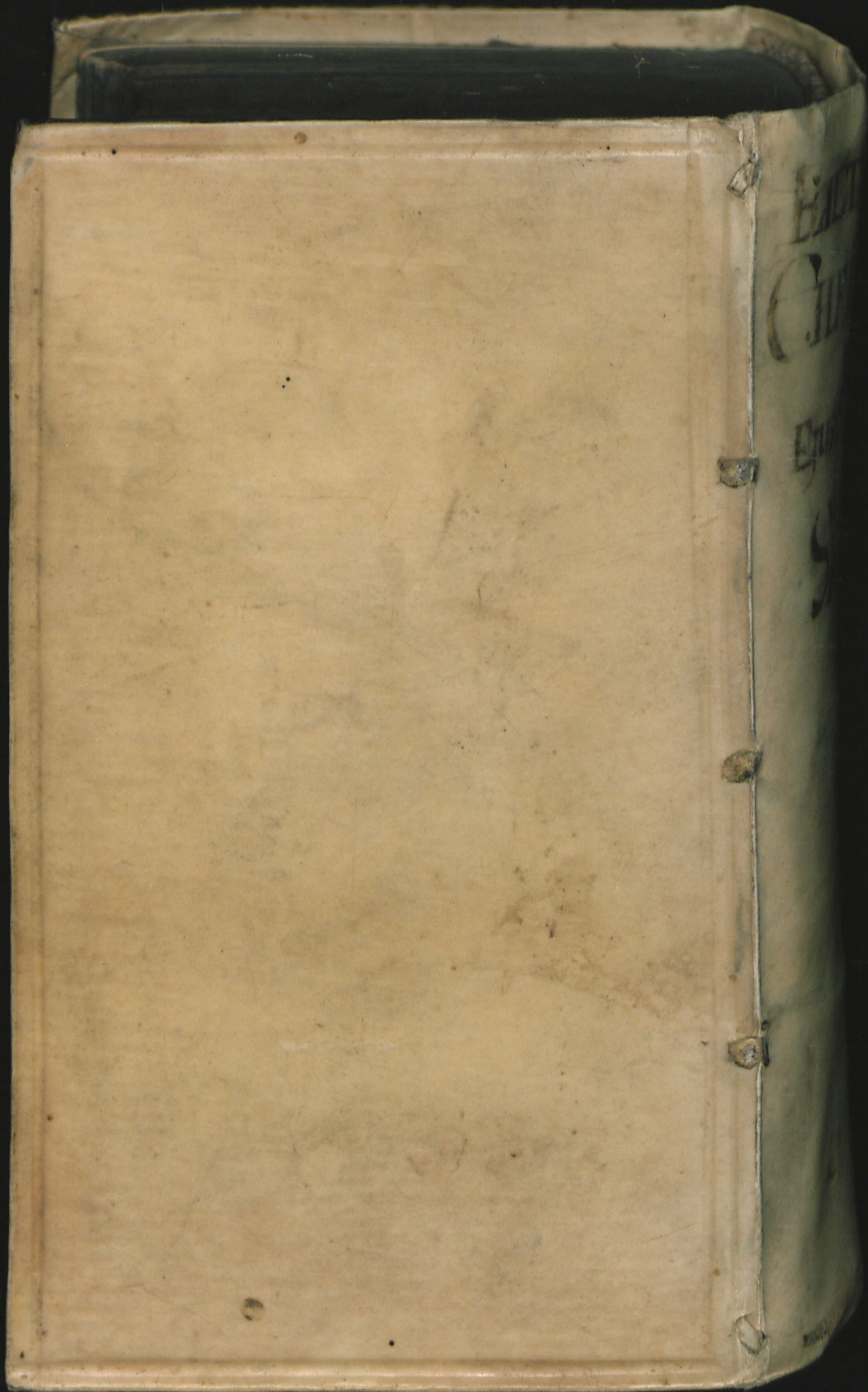
Quod igitur I. Usus rationis absentiam attinet.
respond. 1. eam (ut taceamus Scripturam infantibus fi-
dem tribuere, quod supra probavimus) non tam impe-
dire, quam promoveri fidem cum & adulti captivare
mentem sub fidei obsequium jubentur. 2. Iohannis em-
bryonis exemplum regevimus. 3. Ex regenerationis
capacitate (nihil obstante rationis usus denegatione,
quod ipsi concedunt) fidei præsentiam demonstramus.
II. Nec obtinere aliquid possunt, quod fides dicatur esse
ex verbi auditu, Rom. 10. 17. Nam (ne repetam ad 1. ar-
gumentum datas respons.) i. verbum & Sacramenta
non sunt opposita, sed coordinata, & subordinata,
ut, quod verbum in nonnullis ob rationis defectum effice-
re non potest, id per initiationis Sacramentum Spiritus
& præstet. Sicuti concludere non possum. Renascimur ex
aquâ & Spiritu Ioh. 3. 5. E. non ex immortali verbi di-
vini semine. 1 Pet. 1. 23. Utrumq; enim prius de infanti-
bus, posterius de adultis verum est. 2. Ideoq; locus allega-

us de adultorum, vel Ecclesiæ constituendæ fide lo-
quitur, quæ male infantum, vel Ecclesiæ constitutæ
fidei opponitur. III. Ex noticiæ & assensus negatione
fidei absentiam inferre laborant, cum 1. Cor. 14, 20. lega-
tur: Ne sitis intelligentiâ pueri (qui distantiam boni &
mali ignorant Ion. 4, 11.) sed malitiâ. Opponitur iterum.
1. exempla Johannis, & puerorum credentium.
2. alia itaq; est ratio fidei infantû & adultorum quoad
actus præcedentes & consequentes: In ipsâ tamen
fidei essentia (fiduciali Christi apprehensione) convenit.
Neq; 3. omnem ipsis cognitionem DEI præcidimus
cum ipsorum sit regnum cælorum, quod in DEI patris &
filii missi cognitione unice consistit, Ioh. 17, 3. Hunc ipse
Iohannes dicit, puerulos DEUM patrem agnoscere.
1. Ioh. 2, 14. Qualis v. ea sit noticia, nostrum non est inqui-
rere. Discamus tantum Scripturæ obedire; & 4. inter
naturalem & supernaturalem cognitionem distinguere.
5. Et si omnino concederemus noticiæ in infantibus caren-
tiam, nihil ipsorum fidei præjudicaret. Alias enim &
dormientes, & amentes, qui actu non intelligunt, fide
destituerentur. IV. Articulorum fidei, cum adoleverint
infantes, ignorantiam opponunt. Ubi 1. prius datam de
Johanne & puerulis credentibus instantiam repe-
timus. 2. regenerationis & renovationis, quæ tamen
ipsis verè obtigerunt, ignorantia idem enervat. 3. Inter
habere fidem, & de fide respondere, distinguimus Vt
& 4. inter historicam fidei noticiam, & fiducialem
Christi apprehensionem. V. Absurdum nullum est, du-
plicem conferendæ fidei rationem esse. Nim. si in specie
consideres: Alias una tantum generalis datur,
DEI, verbum, quod vel visibile vel audibile est.
Cum

Cum 1. verbū & sacramenta nō sint opposita. 2. Ipse
regeneratio duplici modo fiat Ioh. 3, 5. & Pe. 1, 23. Et 3. du-
plex sit hominū salvandorū, altera adultorū altera in-
fantū classis. VI. Miracula in singulis infantib. edenda
quōd obiciunt; agnoscimus quidem rem mirabilem,
& humanum captum longē superantem in infantibus
DEI virtute fieri, sed ordinariē: Proindeq; non miracu-
lum: Cum quicquid ordinariā sit lege, non sit miracu-
lum. Neg; VII. ullam incurrit absurditatem, Baptismum
& fide suscipi & per Baptismum fidem excitari.
Cum nihil sit absoni, verbum esse causam fidei, Rom. 10,
17. & idem fide debere apprehendi Heb. 4, 2. Sic Spiritus
S. orare in nobis, pro nobis, & à nobis adorari.
Quin & Christum esse Sacerdotem & sacrificium;
hospitem & ipsum cibum in Eucharistia. Refutatis
igitur, & rejectis adversariorum argumentis; concludi-
mus, infantibus fiducialem Christi, eamque
actuale apprehensionem negari
non posse.

F I N I S.

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 8
Centimetres

Farbkarte #13

B.I.G.

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

LEGII
AMENTIS
Decima tertia
ISMI
CTO.
JEHOVA
RESIDIO
ARIS MEISNERI
Magnifici p.r. Rector,
to examinandam
ponit
WILDE Lubecensis.
vemb. boris pomeridianis
ri Auditorio.
BERGÆ,
annis Gormanni,
M. DC. XX